

Parlem de la cultura d'avui

El poder omnipresent de la indústria cultural ha homogeneïtzat l'anterior dicotomia alta cultura-cultura de masses? Encara es continua diferenciant entre un tipus de cultura elitista i un altre de popular? Els mitjans de comunicació tenen un paper essencial en el sistema cultural. Veiem-ne les anàlisis.

Sembla evident que avui no podem parlar de cultura sense tenir en compte –i de manera considerable– els mitjans de comunicació de masses.

Fins i tot la ja tradicional subdivisió entre alta cultura i cultura popular de masses queda obsoleta en la mesura que la cultura de masses impregna amb les seves lleis narratives i temporals de caràcter universal els altres camps que resten sectorials o decadents. Tant de bo poguéssim preconitzar una subtil i democràtica convivència de les cultures, com apunta el professor Joan Triadú, però molt em temo que el poder omnipresent de la indústria cultural (només cal pensar en els concerts multitudinaris protagonitzats per primeres figures de l'òpera) ens deixi aquell desig dins de les propostes per un futur.

Tampoc no és adient anatemitzar el paper que la televisió –per ser el mitjà paradigmàtic– aconsegueix en la societat. Els temps de la dicotomia entre apocalíptics i integrats han passat junt amb la defensa numantina d'un tipus de cultura heretada d'una època (la moderna) en la qual una narració central donava raons i legitimitat a totes les petites narracions que poguéssim fer dels fets o dels somnis que ens envolten.

Ara, la televisió, aquesta caixa d'infinites relats que contempla la diversitat dins l'homogeneïtzació, característica de la cultura postmoderna, és,

com assenyala el professor Josep Gifreu, una “estructura estructurant” d'aquesta cultura d'avui, en la mesura que respon a una realitat –la diferenciació dels públics– i a la vegada contribueix a configurar-la.

En aquest debat tenim com a convidades dues figures senyeres de la cultura catalana i de la seva anàlisi i aprofundiment: el pedagog i escriptor Joan Triadú i el catedràtic de Teoria de la Comunicació Josep Gifreu.

El tema és, sens dubte, de l'interès de tots; cal investigar-ne les conseqüències i quins seran els camins que s'obriran no oblidant mai que la cultura és, també, memòria. **Anna Papiol**

ORIOI MARTÍ

